THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 5 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department JANUARY, 1936

HE WAS CAPTAIN OF AN ARMY: BUT HE WAS A LEPER

Now Naaman, captain of the host of the king of Syria, was a great man with his master, and honourable, because by him the LORD had given deliverance unto Syria: he was also a mighty man in valour, but he was a leper. And the Syrians had gone out by companies, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Naaman's wife. And she said unto her mistress, Would God my lord were with the prophet that is in Samaria! for he would recover him of his leprosy. And one went in, and told his lord, saying, Thus and thus said the maid that is of the land of Israel. And the king of Syria said, Go to, go, and I will send a letter unto the king of Israel. And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment. And he brought the letter to the king of Israel, saying, Now when this letter is come unto thee, behold, I have therewith sent Naaman to thee, that thou mayest recover him of his leprosy. And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said, Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? wherefore consider, I pray you, and see how he seeketh a quarrel against me. And it was so, when Elisha the man of God had heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying, Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel. So Naaman came with his horses and with his chariot, and stood at the door of the house of Elisha. And Elisha sent a messenger unto him, saying, Go and wash in Jordan seven times, and thy flesh shall come again to thee, and thou shalt be clean. But Naaman was wroth, and went away, and said, Behold, I thought, He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the LORD his God, and strike his hand over the place, and recover the leper. Are not Abana and Pharpar, rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned and went away in a rage. And his servants came near, and spake unto him, and said, My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee, Wash, and be clean? Then went he down, and dipped himself seven times in Jordan, according to the saying of the man of God: and his flesh came again like unto the flesh of a little child, and he was clean. II Kings 5:1-14.

To the reader of these lines:- May we ask you a question? Are you a spiritual leper? Naaman, the captain of all the armies of Syria; Naaman, a great man, an honorable man, a mighty man in valor; this Naaman was a leper!

And a little Jewish girl, a maid in attendance upon Naaman's wife, remembered there was a prophet whose name was Elisha, and that God through the prophet could do miracles. And this little girl boldly, without being afraid of what the Syrian enemy might do to her, a helpless little Jewish girl, heaved a sigh and said, "Would God my lord were with the prophet that is in Samaria! For he would recover him of his leprosy."

And Naaman went to Elisha, and Elisha told him to do a most ridiculous thing, "Go and wash in Jordan seven times!" But Naaman was too proud to do such a foolish thing as that! The great Naaman, with all of his money, all of his position in the army of Syria, all of his power before the king, this Naaman to go into the muddy stream of Jordan? He would never do that! But Naaman was a leper, and something must be done to get rid of leprosy. It is said that a drowning man will grasp at a straw in his desperation. So Naaman finally decided he would humiliate himself and would go to that dirty Jordan and try this piece of nonsense. And lo and behold, he was healed!

Are you a leper? Perhaps you have plenty of money, perhaps you are away up in the world of commerce, in banking, in politics, but way down in your soul. Are you a leper? Is there something like a canker-worm eating at the vitals of your soul? Are you quite sure that all your good works, the money you give to the poor, the days you spend in fasting, the hours you spend in the synagogue or the temple, are you sure down in your heart that these things have given you a guarantee for your future life? If you should be called upon to meet your God face to face tonight, are you quite sure that you will be able to meet Him with a soul free from leprosy?

The Lord Jesus Christ is the only one in all the history of the world who has provided for your soul a sure cure for leprosy. It is He who told our Jewish forefathers "I am the Way, the Truth, and the Life; no man cometh unto the Father but by me." John 14:6.

It is a simple thing, it is so simple that many of our smartest Jews laugh at it, and ridicule it, just as Naaman the leper ridiculed the dipping of himself in the muddy stream called Jordan. But the fact that Naaman considered that an absurdity did not in any way change the all important truth that as soon as he believed the prophet, he was made whole.

So, dear reader, do not laugh at the missionary today who is trying to tell you just as earnestly and simply as Elisha told Naaman, what is God's cure for your disease. The cure is not hard to take, it does not cost great sums of money, it does not require that you shall be a smart man nor a rich man nor a man with great power; it requires only that you shall become as humble and as teachable and as obedient as the great Naaman became, and then do that which that great Jewish Christian, Paul, told a Gentile keeper of a jail to do, "Believe on the Lord Jesus Christ and thou shalt be saved." Acts 16:31.

Dear Jewish reader, will you believe on the Lord Jesus Christ or will you remain a spiritual leper?

THE CHALLENGE

How long shall we Jews forsake God? How long shall it be said of us as God said through Isaiah 65:2, "I have spread out my hands all the day unto a rebellious people, which walketh in a way that was not good, after their own thoughts." Is it not time for us to do what Hosea begs us to do, when he says, "O Israel, return unto the Lord thy God; for thou hast fallen by thine iniquity. Take with you words, and turn to the Lord; say unto Him, take away all iniquity, and receive us graciously; so will we return the calves of our lips."

Then, think what a happy redeemed people we shall be, for then only will there be fulfilled to us the promise of Zechariah 8:23, "In those days it shall come to pass that ten men shall take hold out of all languages of the nations, even shall take hold him that is a Jew, saying, we will go with you, for we have heard that God is with you."

Mr. Jewish Rabbi, was there ever a time in your career when ten Gentiles came to you asking that you shall show them the way to God? Why not?

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

MY RE-BIRTH

by Joseph Berkowitz

I was born of orthodox Jewish parents on the lower East side of New York City. From the age of six until I was confirmed, I attended Hebrew School. But to my great sorrow, although I advanced from kindergarten to the study of Talmud, I was not taught to speak or write Hebrew. It was an old-fashioned school, where they spared neither the rod nor the child. My parents were very religious and I tried earnestly to follow in their footsteps.

In 1924, when I was 19 years of age, I decided to study agriculture at the State Agriculture Colege at Farmingdale, L. I. It was my first experience living among Gentiles. Once a year for three years, the entire student body was required to attend the baccalaureate service for the graduating class. These were held in Protestant Churches. It marked the first time in my life that I had ever attended Church, the first time I had ever heard about Jesus. It made a very deep impression on my mind.

In September of 1931, I joined the Bronx Union Y. M. C. A. I made friends there immediately. One of them invited me to a meeting at the Tremont Baptist Church in the Bronx. The young people were very glad to see me. I began to attend church service. I knew very little about Jesus' teachings. But something was drawing me to Him. The friendliness of these dear people overwhelmed me. I felt that if Christ could make Himself so manifest in the hearts of these people, I too wanted to be a follower of Christ. And right then and there, I accepted Him in my heart as my personal Saviour from sin.

From the very beginning of my conversion, I felt an urge to preach the Gospel to others, But I was afraid to tell it to my father. For three long years I was silent and unhappy. I often prayed that God would fill me with the Holy Spirit, so that I could witness for Him at home. Finally, on Monday, August 12, 1935, God led me to tell my father of my conviction. Oh, how I trembled. To my great surprise, my father listened quietly. I asked him why Jews and Gentiles hate each other. And he answered, "If the Gentiles would only obey the teachings of Jesus, we wouldn't hate but love each other." This was rather a remarkable statement for my father to make. He told me of his bitter experiences with Gentiles in Russia. I tried to show him the difference between Gentiles and Christians. But he could not understand that. He had never met a real Christian, one who really loves the Jew. I asked him to read Isaiah 53 in Hebrew. He began to read, but stopped suddenly and said that the Christians interpreted that chapter differently. During this conversation, my father was very quiet. I had never thought I would be able to speak so long with him. Finally he said that he had suspected my conversion for a long time, that my mind had become poisoned by my Christian friends, and that if I persisted in my activities, I would have to leave home. My step-mother pleaded with me, why had I told my 65 year old father this story? Could I not have hid these facts from him? She asked me to think things over, retract my confession, stay at home and obey my father. I thought of Matthew 10:37 "He that loveth father and mother more than me is not worthy of me," and I went to work. When I returned home that night, my father asked for my decision. I told him I could not retract. He insisted I leave home immediately, I grabbed what I could and left my family in tears. I knew not where to go, but God be praised, He led me to Christian friends, who took care of me for several days. I managed to go home a few days later for my clothes. My father was away and my mother's last words were "You can always come home. This door is always open. Only retract and obey your father." But I could not return under those conditions.

And now the Lord in His infinite goodness has made it possible for me to attend a Bible School in New York City and study for Christian service. At last I am happy in the Lord Jesus Christ. God led me to step out on faith and then He stepped in to help me. What He has in store for me, I do not know, I can only put my trust in Him and obey. May I end my testimony with Romans 8:38,39. For, I am persuaded, that neither death nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come,

Nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus, our Lord.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS, BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meetings every Monday, and Friday Evening at 8 o'clock. Come and bring your friends. A warm welcome and a real blessing await you.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
Rev. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
533 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad St.
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Riga, Lativa
Baznicas Iela 35
Rev. PETER SMOLJAR

Warsaw, Poland
Wilenska 27 M 26
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBY, Missionary

Our Missionaries are gladly at the service of any Jewish inquirer after the Truth as it is in the Lord Jesus Christ A Jewish missionary is a friend worth having.

מיזעראבעלען צושטאנד, צוליעב די זינד וואס דער מענש באגעהט טאג טעגליך.

דער איד האט אבער זייט דאמאלס נישט גערוהט און האט תמיד געזוכט א נייע געמיינשאפט מיט גאט, ער קאן אבער מיט אייגענע כוחות נישט צו־קומען דערצו ווייל ער איז צו שוואך און טיעף געפאלען.

משה רבינו האט זיך געבעטען ביי גאט: "הראיני נא את כבדך" (שמות ל"א 18) ווייל ער האט גע־בענקט נאך גאט. דוד המלך האט געבעטען "כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים... מתי אבוא ואראה את פני אלהים". אויך ער האט שטארק געבענקט נאך גאט. פיליפ דער תלמיד פון ישוע המשיח האט איינמאל אויסגערופען און גע־זאגט צום משיח: "צייג אונז דעם פאטער און עס וועט אונז גענוגען" (יוחנן י"ד) און אזוי האבען פיעלע פיעלע נאבעלע אידען געוואלט נעהענטער קומען צו גאט, זיי האבען אבער נישט געקאנט.

חסידים פלעגען פאהרען צו מיין זיידען, דעם ליזענסקער רבין, ווייל זיי האבען געגלויבט אז דער רבי האט "עליות נשמה" און ער זעהט דאמאלס די שכינה, און דאמאלסביים שלש סעודות פלעגען אלע חסידים מיטזינגען דעם בעקאנטען "בני היכלא דכסיפין למחזי זיו דזעיר אנפין". זיי, די חסידים, האבען זיך נישט בענוגענד מיט גאט אלס אז "אל מסתתר", נייערט זיי האבען אויך געוואלט נעהנטער קומען צו גאט כאטש דורכ'ן רבין.

ישעיה הנביא האב אבער איינמאל אויסגערופען (אין קאפיטעל 63) "לו קרעת שמים ירדת". ד"ה הלואי וואלסטו די הימלען אויסאיינאנדער רייסען און ארונטער קומען צו אונז. גאט אליין בכבודו ובעצמו האט בעדארפט ארונטער קומען צו אונז כדי מתקן צו זיין אונזער פגם וואס מיר זענען בעגאנגען מיט אונזערע זינד.

ווי מיר האבען אויבען געזעהן בענקט דער מענש שטארק נאך זיין באשעפער. אבער וויפיעל מעהר בענקט כביכול, גאט ב"ה, נאכ'ן מענש! דערפאר האט גאט געזאגט צו משה רבינו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ד"ה, זאלען אידען מיר מאכען א־בית המקדש און איך וועל וואוינען צווישען זיי. (שמות כ"ה, 8) אידען האבען אזא משכן אויפגע־בויט און גאט האט געוואוינט צווישען אידען — אבער נור פאר א צייט, ווייל צוליעב די זינד איז צום "מקדש" אן ענד געקומען און גאט האט זיין פארבינדונג מיט אידען אבגעריסען. און גאט האט ווידער אנגעהויבען צו בענקען און ער בעט זיך דורכ'ן נביא: "שיבו אלי ואשיבה אליכם". (מלאכי ג) גארנישט האט אבער געהאלפען, גאט האט ענדליך געמוזט די הימלען אויסאיינאנדער רייסען און אליין ארונטער קומען.

זעקס הונדערט יאהר שפעטער, נאך ישעיה הנביא'ס נבואה, ווען די חנוכה ליכטלעך האבען שוין נור געצאנקט, באלד געהאלטען ביים אויסגעהן, די פינסטערניש האט שטארק די מענשען ארומגע־נומען, דאמאלס האבען זיך די הימלען אויסאיינ־אנדער געריסען און אויפגעעפענט. גאט איז דא־מאלס געקומען און ער האט זיין וואוינונג געמאכט אין א מענש, אין הייליגען משיח, כדי ווידער מיט זיינע קינדער פעראייניגט צו זיין און דארט הערען מיר די געטליכע שטימע פון ישוע המשיח: "ווער עס זעהט מיך דער זעהט דעם פאטער". (יוחנן י"ד)

מאנכע אידען דענקען און גלויבען עד היום אז אום הושענא רבה עפענט זיך דער הימעל און אנדערע דענקען אז אויך אום שבועות, דאס איז אבער נור א נארישע איינרעדעניש. נור איינמאל איז דער הימעל געעפענט געווארען, דאס איז געווען איבער 1900 יאהר צוריק ווען גאט'ס שטימע איז גע־קומען פון הימעל זאגענדיג אויפ'ן משיח: דאס איז מיין געליעבטער זאהן...". (מרקוס א, 11) אידען יראים ושלמים האבען דאס געזעהן און געהערט. זייט דאמאלס האט גאט ב"ה ווידער געמיינשאפט געשלאסען מיט זיינע מענשען־קינדער דורך אמונה אין ישוע המשיח

יא עס איז געשעהן, דורכ'ן קרבן המשיח דארט אויפ'ן בארג גלגולת איז שלום געשלאסען געווארען צווישען גאט און מענש דורך ישוע המשיח וואס איז דער "שר שלום". ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד "שר שלום". (ישעיה ט', 5).

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

בית שר שלום

קארנער טרופ עוועניו און וואלטאן סטריט

ברוקלין, נ. י.

יעדען מאנטאג און פרייטאג, 8 אוהר אבענד

וואו איהר מיט אייער פאמיליע זענען ווילקאמען צו הערען ערהאבענע מוזיק, געזאנג און הארציגע דרשות. קומט איינמאל וועט איהר ווידער קומען

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס: —

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.

מר' הארי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי

רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא

רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראאד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.

רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

ריגא, לאטוויא

רעוו. פעטער סמאליאר
באזניקאס איעלא 35

ווארשא, פוילען

רעוו. משה גיטלין
ווילענסקא 27. מ. 26

ירושלים פאלעסטינא

נאספעל צייט, רוסישער קאמאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XVIII No. 5 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | JANUARY, 1936

לשנה טובה

מיר ווינשען יעדען פון אונזערע ווערטהע לע
א שנת ברכה והצלחה, ישועה ונחמה!
כאטש יעדער איד האט שוין געהאט דאס
יאהר ווען ער איז געגאנגען אין שוהל אום ה
השנה, דאך וועט קיין איד צוריקווייזען גאטס ב
וואס מיר ווינשען איהם צו דיעזען נייעם יאהר ו
די וועלט האט אנגעהויבען צו ציילען פון
געבורט פון הייליגען משיח ישוע.
צו דערזעלבער צייט ווילען מיר בעטראכטע
מערקווירדיגען פאקט וויאזוי די וואונדערבארע
איינגים איז געקומען אז די ציוויליזירטע וו
זאל פלוצים פארענדערן איהר פריהעריגען קאלע
און זאל אנהויבען צו צעהלען די צייט רעכנונג
די געבורט פון א איד וואס איז געבוירען און א
געצויגען געווארען אין ארץ ישראל איבער ניינצ
הונדערט יאהר צוריק.
אט דאס איז פלאי פלאים, אז א איד זאל אי
קעהרען א גאנצע וועלט שוין נאך דעם ווי ער
געווען געשטארבען. ער האט נישט איבערגעל
קיין עשירות, ווייל ער איז געווען א גרויסער ארע
נישט האבענדיג אפילו וואו דעם קאפ אנידער
לעגען. (מתתיהו ח) ער האט קיין איין בוך געשרי
קיין איינציגע ענטדעקונג געמאכט, ער האט ני
אויפגעבויעט קיין טעמפלען און קיינע פאלאסט
ער איז געשטארבען אלס א יונגערמאן מיט א גר
זאמען טויט פון א מארטירער, נעמליך, ער איז אוי
געהאנגען געווארען אויף א קרייץ און זיינע
תלמידים האבען איהם פאר גרויס שרעק איבע
געלאזט און זענען זיך צולאפען.
בעטראכטענדיג דאס אלעם, קאן זיך דען אירגע
וועלכער מענש פארשטעלען וויאזוי אזא מין פערז
זאל האבען די גבורה צו פארענדערן די גאנצע צי
רעכנונג פון דער ציוויליזירטער וועלט? פון איצ
אן שרייבען מיר שוין דעם דאטום 1936, וואס מיי
זייט ישוע המשיח איז געבוירען געווארען.
פרעגט זיך איצט, קאן מען אזא זאך אוועק מאכ
מיט דער האנד און בעזייטיגען אזא פאקט וו
צייגט אונז עפעס קאלאסאלעס אין אזא פערזע
ליכקייט.
אט זעהען מיר, אפילו יענע אידישע צייטונג
וואס גיסען פעך און גאל אויף ישוע המשיח און א
אלע זיינע נאכפאלגער, אפילו זיי גיבען איהם א
גרויס יראת הכבוד, מיט דעם וואס זיי דאטי

יעדען טאג זייערע בלעטער מיט'ן דאטום וואס האט

זאת", און ווער עס האט מורא פאר גאט דארף אויך גלויבען אין ישוע המשיח ווייל "כה אמר ד'".
מיר ווינשען אייך "ע העפי ניו יער!"

פארשפעטיגטע קריסטמאס געדאנקען

פון משה שיף — ווארשע.

בעטראכטענדיג דעם מענש אין זיין גאנצער ניעדריגקייט, קאנען מיר פארט נישט פארביי געהן און פערלייקענען דעם פאקט אז עפעס איז אין איהם פאראן זאנדערבארעס וואס מ'קאן באין אופן נישט געפינען ביי אנדערע מיני בריאים וואס השב"ה האט בעשאפען, נעמליך, דעם "חלק אלהי ממעל", און דערפאר זעהנט זיך דער מענש און לעבצט נאך גאט אזוי ווי דוד המלך זאגט אין תהלים מ"ב: "צמאה נפשי לאלהים לאל חי".

ווי גליקליך איז אדם הראשון געווען אין גן עדן בעפאר ער האט געזינדיגט, האבענדיג געמיינשאפט מיט'ן ליעבען גאט! האט אבער דער שטן אומ־גליקליכערווייזע פארפיהרט אדם וחוה אין א גרויסער בלאטע אריין, אין זינד, די געמיינשאפט צווישען גאט און מענש איז דאמאלס איבערגעריסען געווארען און אזוי איז דער מענש עד היום געבליבען אין דעם

Published Monthly, except bi-monthly during Jul … the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter Apri … , Under the Act of March 1st